

Uzvišena pozicija Mesdžidul-Aksaa

Hatib: dr. Husejn ibn Abdulaziz Alu Šejh

27. rebiul-evvel 1439. po Hidžri / 15. decembar 2017.

Hvala Allahu Koji je neka Svoja stvorenja odlikovao uzvišenom pozicijom; svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Uzvišenog, i svjedočim da je naš vjerovjesnik Muhammed Njegov rob i poslanik, koga je Allah u jednom času noći preveo iz Hrama časnog u Hram daleki. Bože moj, smiluj se, spasi i blagoslovi Muhammeda, i njegovu porodicu i njegove ashabe, koji su postigli najveći stepen svijesti o Allahu. "O vjernici, ako se budete Allaha bojali, On će vam sposobnost darovati pa ćete istinu od neistine moći rastaviti i preko ružnih postupaka vaših će preći i oprostiti vam. – A Allahova dobrota je neizmjerena." (El-Enfal, 29)

Ummete islama, svaki musliman, u svojoj nutrini osjeća i živi najveće pitanje, pitanje Mesdžidul-Aksaa, prve kible muslimana, trećeg po vrijednosti mesdžida, i mjesta u koje je Uzvišeni preveo prvaka svih ljudi, u jednom času noći, neka je na njega Allahov mir i blagoslov.

Ovo je jedno od najvažnijih aktuelnih pitanja, prema kojem ne može biti ravnodušan nijedan musliman, i nijedno muslimansko društvo, bez obzira na sve izazove i teško stanje u kome se nalaze muslimani. Pitanje Kuds a i džamije koja se nalazi na njegovom tlu pitanje je iz domena islamskog vjerovanja, i duboka historijska veza koja se ne zaboravlja, i koju je nemoguće izbrisati iz muslimanskog pamćenja.

Kuds je jedan od simbola muslimanskog identiteta, njegovih temelja i svetinja. A kako i ne bi bio kada nas Božija Knjiga danonoćno podsjeća na veliku istinu: "Hvaljen neka je Onaj Koji je u jednom času noći preveo Svoga roba iz Hrama časnog u Hram daleki, čiju smo okolinu blagosloveli kako bismo mu neka znamenja Naša pokazali. On, uistinu, sve čuje i sve vidi." (El-Isra, 1)

Mesdžidul-Aksa, Hram daleki, jedna je od tri džamije, koje je dozvoljeno posjetiti s nijetom tekarruba – približavanja Allahu i traženja Njegovog blagoslova, kao što se prenosi od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je zemlja Bejtul-Makdisa zemlja na kojoj će se ljudi okupiti nakon proživljenja. Poslanikova supruga Mejmuna, radijallahu anha, pripovijeda: “Rekla sam: ‘Allahov Poslaniče, pouči nas o Bejtul-Makdisu?’, pa je on rekao: ‘To je zemlja proživljenja i okupljanja. Klanjajte na njegovom tlu, jer jedan namaz na njegovom tlu vrijedi kao hiljadu namaza.’” (Ibn Madža sa vjerodostojnim predajnim putem)

Bejtul-Makdis uživa u islamu uzvišenu poziciju i posebnu privilegiju. Ebu Zerr, radijallahu anhu, rekao je: “U prisustvu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, razgovarali smo o tome koji je mesdžid vredniji, Poslanikov ili Mesdžidul-Aksa, pa je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ‘Namaz u mom mesdžidu vrijedi kao četiri namaza u Bejtul-Makdisu, a divno li je to mjesto za obavljanje namaza. Gotovo da će doći vrijeme kada čovjek neće imati prostora ni koliko je povež za konja, s kojeg bi mogao vidjeti Bejtul-Makdis, a to mu je bolje nego dunjaluk i sve što je na njemu.’” (Hakim i Zehebi) Iz ovog hadisa može se vidjeti kakvu poziciju su Bejtul-Makdis i Mesdžidul-Aksa zauzimali u srcima ashaba i da su oni u potpunosti bili svjesni veličine njihova prava kod muslimana.

Takva njihova svijest proizašla je iz činjenice da je Bejtul-Makdis bio Poslanikovo odredište u njegovom Noćnom putovanju i mjesto s kojeg je uzdignut u nebeske sfere. Enes ibn Malik, radijallahu anhu, prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Dat mi je burak, životinja bijele boje, veća od magarca, a manja od mazge, čiji koraci dosežu dokle doseže pogled. Uzjahao sam je, i putovali smo dok me nije prevela do Bejtul-Makdisa. Svezao sam je za halku za koju vjerovjesnici vežu svoje životinje, a zatim sam ušao u džamiju i klanjao dva rekata. Kada sam izašao iz džamije, došao je Džibril i ponudio mi je dvije posude, jednu s vinom, a drugu s mlijekom. Ja sam odabrao onu s mlijekom, pa mi je Džibril rekao: ‘Izabrao si prirodnu vjeru’, a zatim smo uzdignuti na nebesa.” (Muslim)

O vrijednosti Bejtul-Makdisa govori i sljedeći hadis. Prenosi Abdullah ibn Amr ibn Ās, radijallahu anhu, da je Vjеровесnik, sallallahu alejhi ve sellem,, rekao: “Kada je Sulejman, sin Davudov, završio gradnju Bejtul-Makdisa, molio je Allaha, džellešanuhu, za tri stvari: presudu koja će biti istovjetna Njegovoj presudi, vlast koju neće dati nikome poslije njega i da svakoga onoga ko mu dođe, s nijetom da obavi namaz u njemu, očisti od grijeha kao na dan kada ga je majka rodila. Dvije molbe su mu već uslišane, a nadam se da će mu biti uslišana i treća.” (Nesai i Ibn Madža, a vjerodostojnim ga je ocijenio šejh Albani)

Poštovani vjernici! Bejtul-Makdis i Mesdžidul-Aksa imaju svoje mnogobrojne vrijednosti i odlike o kojima su islamski učenjaci, u prvim i kasnijim stoljećima islama, napisali posebna djela. Među učenjacima koji su napisali posebne knjige o vrijednosti Bejtul-Makdisa i Mesdžidul-Aksaa posebno se ističu: Behauddin ibn Asakir sa knjigom “El-Džamiul-mustaksa fi fadailil-Mesdžidil-Aksa”, Eminuddin ibn Hibetullahi eš-Šafii sa knjigom “Kitabul-unsu fi fadailil-Kudsi”, Burhanuddin el-Fezari sa knjigom “Baisun-nufusi ila zijaretil-Kudsil-mahrusi”, Šihabuddin Ahmed el-Makdisi sa knjigom “Musirul-garam ila zijaretil-Kudsi veš-Šam”, Tadžuddin Abdulvehhab ibn Omer el-Husejni sa knjigom “Er-Revdul-mugarres fi fadailil-bejtul-mukaddes”, Ibn Dževzi sa knjigom “Fadailul-Kudsi” i Dželaluddin es-Sujuti sa knjigom “Ithaful-ahsai bi fadailil-Mesdžidil-Aksa”, Allah se smilovao muslimanskim učenjacima.

O vjernici! Polazeći od ovih činjenica, muslimani u svakom dijelu svijeta, gdje god da su, ne priznaju i kategorično odbacuju sve aktivnosti koje na bilo koji način ugrožavaju poziciju Kudsaa i Mesdžidul-Aksaa. To je islamska svetinja koju nije dozvoljeno skrnjaviti niti protiv nje poduzimati bilo koji akt nasilja. Štaviše, to bi samo kod muslimana povećalo ubjeđenje i ustrajnost u traženju potvrđenih prava, u skladu sa općim principima pravde i pravičnosti, kao što to jasno propisuju nebeski vjerezakoni i međunarodne konvencije. Današnji svijet, svaki korak ove vrste, smatrao bi kršenjem međunarodnog konsenzusa prema kojem je Kuds, odnosno Jerusalem prijestolnica islama i jedna od muslimanskih svetinja.

O muslimani, problemi islamskog ummeta neće se riješiti dramatičnim govorima, zvučnim parolama, galamom, prijetnjama i masovnim demonstracijama. Koliko toga su muslimani već uradili i koliko je vremena prošlo bez ikakvog konkretnog učinka! Sve se svelo samo na reakcije koje niti su otklonile nepravdu, niti su popravile štetu, niti su spriječile neprijatelja u njegovim neprijateljskim namjerama. Ako zaista želimo pomoći islamskom ummetu, onda se trebamo iskreno vratiti Allahu Uzvišenom, i ponizno Mu se obratiti za pomoć i poduzeti efikasne korake koji će zaštititi muslimanska prava.

Allah će pomoći ummet kada on bude pomagao Njegovu vjeru, svojom vanjštinom i nutrinom, riječima i djelima, i kada se bude čvrsto držao Allahove vjere, poštovao Njegovu naredbu i zakon, i kada se u svim svojim aktivnostima bude upravljao istinskom vjerom na kojoj se zasniva pitanje El-Aksaa. To je jedini efikasan lijek i pravi izlaz iz teške situacije. Uzvišeni kaže: “O vjernici, ako Allaha pomognete, i On će vama pomoći i korake vaše učvrstiti.” (Muhammed, 7)

Zar Omer i ashabi, radijallahu anhum, koji su bili sa njim, nisu osvojili Kuds tek nakon što su pomogli islam, srcem i tijelom?!

O vjernici! Kada poruke Kur’ana i sunneta budu upravljale ljudskim srcima i kada se one pretoče u stvarnost u svim sferama života, muslimani sigurno neće biti slabi, izgubljeni i poniženi, to je istinito obećanje našeg Gospodara: “I ne gubite hrabrost i ne žalostite se; vi ćete pobijediti ako budete pravi vjernici.” (Ali Imran, 139)

Krajnje je vrijeme da se muslimani, a posebno u Palestini, dok se suočavaju sa opasnim izazovima i velikim sigurnosnim prijetnjama, ujedine u dobročinstvu i bogobožnosti, pomire u interesu dina i Božijeg zadovoljstva, ugase žeravicu razilaženja i podjele, i iz začaranog kruga neprijateljstva izađu u krug bratstva i međusobnog razumijevanja, i iz vatre mržnje na svjetlo iskrenih odnosa, da odbace partijaštvo i fanatizam i spas potraže u duhu islamskog bratstva i imanske ljubavi, slijedeći tako primjer prvih, odabranih generacija ummeta. Uzvišeni kaže: “I pokoravajte se Allahu i Poslaniku Njegovu, i ne prepirite se da ne biste klonuli i bez

borbenog duha ostali; i budite izdržljivi, jer Allah je, zaista, na strani izdržljivih.” (El-Enfal, 46)

Kada muslimani u stvarnosti budu primijenili cjelovitu i neokrnjenu poruku islama, i kada budu sudili u skladu s njenim smjernicama i uputstvima, cjelovito i sveobuhvatno, i kada je budu slijedili u tajnosti i javnosti, živjeli u islamu i za islam, kao što su to činili ashabi i kasnije generacije muslimana, njihov trud dat će plodove bez obzira kroz kakva iskušenja prolazili, i njihov put i staza bit će osvjetljeni bez obzira na sve nedaće i opasnosti. Ako budu koračali stazom islama, pokoravali se njegovim propisima i slijedili Poslanikov sunnet, Allah će im pružiti Svoju zaštitu, kao što kaže: “Allah doista štiti vjernike, Allah sigurno ne voli nijednog izdajnika, nezahvalnika.” (El-Hadž, 38)

Sve dok u ummetu budu tinjale vatre zabranjenih strasti, i dok ga budu zapljuskivali talasi neprijateljstva i antagonizma, devijantnih ideja i sumnji, neće se osloboditi iz kandži tiranije i raznih vrsta iskušenja i belaja. Zar nam Uzvišeni nije rekao: “Kakva god vas bijeda zadesi, to je zbog grijehova koje ste zaradili, a On mnoge i oprost” (Eš-Šura, 30), i zar nije objavio o Bici na Uhudu: “Zar – kad vas je snašla nevolja koju ste vi njima dvostruko nanijeli, možete reći: ‘Otkud sad ovo?!’ Reci: ‘To je od vas samih!’ Allah, zaista, sve može.” (Ali Imran, 165)

O muslimani! Islamski ummet mora biti čvrsto ubijeđen, u pravom smislu te riječi, da ga iz trenutne teške situacije i ponižavajućug stanja može spasiti samo istinski islam, sa svojim čistim i nepatvorenim vjerovanjem i ispravnim slijeđenjem i razumijevanjem Kur’ana i sunneta, onako kako su ga razumijevali dobri prethodnici. To je čvrsta osnova i polazište na kojima se gradi ponos, vođstvo i Božija pomoć. Čitajte životopis Omera, radijallahu anhu, i o njegovom osvajanju Bejtul-Makdisa, bit ćete zadivljeni. Uzvišeni kaže: “Bit će sigurni samo oni koji vjeruju i vjerovanje svoje s mnogoboštvom ne miješaju; oni će biti na Pravome putu.” (El-En’am, 82) Obećanje našeg Gospodara je sušta istina. “...A dužnost Nam je bila vjernike pomoći” (Er-Rum, 47); “A snaga je u Allaha i Poslanika Njegova i u vjernika, ali

licemjeri neće da znaju” (El-Munafikun, 8); “Ono što žele – vjernici će postići.” (El-Mu’minun, 1)

Obaveza je svih muslimana, na različitim nivoima, da podrže ovo važno pitanje, pitanje El-Aksaa, Bejtul-Makdisa i Palestine sa čisto islamskog stajališta, učinkovitim konsenzusom i precizno isplaniranom akcijom koja će donijeti željene rezultate. A, Uzvišeni kaže: “I reci: “Trudite se! Allah će trud vaš vidjeti.”” (Et-Tevba, 105)

Islamski ummet u svemu tome mora se rukovoditi razboritošću i mudrošću, koji će mu pomoći u suočavanju sa različitim izazovima u okvirima solidarnosti, saradnje i međusobnog potpomaganja, daleko od svađe, vrijeđanja i optuživanja. Samo tako je moguće otkloniti nepravdu i doći do obećane pobjede.

Allah podario meni i vama blagoslov u Kur’anu časnom i sunnetu našeg Poslanika. Rekoh ovo i od Allaha tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane za sve grijehе, tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

